

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

20-17 en 20-18 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de (...) (hierna klager) jegens (...) (hierna verweerster 1) en (...) (hierna verweerster 2).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid), de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid) en de heer drs. J.C.A.M. Meijs (lid).
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 28 oktober 2020 ontving het College van Toezicht een klachtschrift gedateerd 27 oktober 2020 inhoudende een klacht over verweerster 1 (zaak 20-17) en een klacht over verweerster 2 (zaak 20-18).

Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 29 oktober 2020.

Bij e-mail van 29 oktober 2020 deelde klager desgevraagd mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend. Voorts deelde hij mee dat hij over het handelen van verweersters gezamenlijk klaagde.

Het College besloot op 6 november 2020 dat het klachtschrift ontvankelijk was. Bij brief van 10 november 2020 verzocht het College aan verweersters om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving het gezamenlijk opgestelde verweerschrift van 3 december 2020 per post op 7 december 2020.

Het College besloot om in deze zaak een hoorzitting te houden. Partijen werden hierover bij brief van 19 januari 2021 geïnformeerd.

Verweersters verstrekten desgevraagd bij e-mail van 2 februari 2021 aanvullende informatie en documenten. Verweersters verzochten het College om één van deze documenten vertrouwelijk te behandelen en niet met klager te delen. Het College liet verweersters in reactie hierop weten dat dit document op grond van artikel 16, eerste lid van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement) niet bij de behandeling werd betrokken en overeenkomstig het Reglement werd vernietigd.

Klager reageerde bij e-mail van 13 februari 2021 op het verweerschrift.

Verweersters verstrekten bij e-mail van 16 februari 2021 aanvullende informatie.

De hoorzitting vond plaats op 3 maart 2021 via Microsoft teams. Tijdens de hoorzitting deelde de voorzitter mee dat de klachten over verweersters in één hoorzitting werden behandeld en dat de uitspraak in één document werd vevat omdat klager over het handelen van verweersters gezamenlijk klaagde en omdat verweersters gezamenlijk verweer voerden. Echter, het bleven formeel twee aparte zaken. Het College zal daarom uitspraak doen over het handelen van verweersters afzonderlijk. Partijen deelden ter zitting mee hiermee in te stemmen.

Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Verweersters werken beiden in een advies- en begeleidingspraktijk voor kinderen. Verweerster 1 is één van de twee eigenaren. Verweerster 2 is in dienst bij de praktijk.

2. Klager is de vader van zoon X, geboren in mei 2010. Beide ouders hebben het gezag.

3. In de zomer van 2019 besloten de ouders uit elkaar te gaan. Zoon X kreeg daarna heftige driftbuien waarbij hij ook fysiek geweld gebruikte. De ouders wendden zich in het najaar 2019 voor hulp tot organisatie A, de organisatie in hun gemeente die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de jeugdhulp. Vervolgens trad organisatie A op als externe opdrachtgever en verwees zoon X op 24 oktober 2019 naar verweersters. De ouders kenden verweerster 1 van eerdere hulpverlening aan hun zoon in 2017 en 2018 en gaven toestemming aan verweersters voor de hulpverlening.

4. Organisatie A stelde in de aanloop naar de verwijzing en in overleg met ouders een perspectiefplan vast. In het perspectiefplan werden de volgende resultaten geformuleerd:

‘Zoon X kan zijn boosheid op een veilige manier uiten voor hem en anderen.

Zoon X kan structureel omgaan met boosheid en woedeaanvallen.

Ouders weten hoe zij kunnen ingrijpen bij een woede escalatie van zoon X.

Zoon X kan de scheiding van zijn ouders een plekje geven.’

5. Moeder verleende bij e-mail van 10 september 2019 toestemming aan verweersters om informatie over de gesprekken met zoon X te delen met organisatie A.

6. Op 28 november 2019 ging de hulpverlening aan zoon X van start in de vorm van de training Alles Kidzz die werd gegeven door verweerster 2. De training werd op 29 januari 2020 afgerond. Op 4 februari 2020 vond een evaluatie plaats met verweerster 2, de ouders en medewerkers van organisatie A. Afgesproken werd toen dat verweersters aan de ouders nog ondersteuning zouden geven in de vorm van gesprekken.

7. Op 9 juni 2020 stuurde klager een e-mail aan verweerster 2. Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Komende dinsdag 16.00 uur gaat mij niet lukken. Eerder op de dag wel.

Daarnaast zou ik het fijn vinden als er voorafgaand aan het gesprek enige duidelijkheid is over een mogelijk plan/voorstel betreffende hulp voor X. Dan kan ik er vast over nadenken.’

8. Verweerster 2 antwoordde bij e-mail van 9 juni 2020. Zij stuurde haar reactie naar de ouders en organisatie A. In de e-mail stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Een voorstel voor een plan kan ik nu nog niet geven, dat is juist wat we met elkaar dinsdag willen bespreken.’

9. Op 18 juni 2020 vond een gesprek plaats met verweerster 2, de ouders en twee medewerkers van organisatie A. In het gesprek las verweerster 2 een notitie voor die verweersters daarvoor

gezamenlijk hadden opgesteld.

10. Verweersters staakten vervolgens de hulpverlening en organisatie A verwees klagers zoon naar een organisatie voor specialistische jeugdhulp.

11. In augustus 2020 verzocht klager aan verweersters om een afschrift van het dossier.

12. Verweersters verstrekten in augustus 2020 het dossier (datum 26 augustus 2020) aan de ouders. In deze versie van het dossier stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'18-06-2020, Vader was naar locatie (...) gegaan. Uiteindelijk heeft hij ingebeld via FaceTime. Aanwezig waren moeder, (...) van organisatie A en ik (verweerster 2).

Het document dat verweerster 1 en ik hebben opgesteld heb ik voorgelezen. Vader herkende zich niet in alle genoemde punten en gaf aanvankelijk aan geen behoefte te hebben aan hulp. Echter, gaandeweg het gesprek gaf hij aan best wat te willen proberen ten gunste van zoon X. Hij is sceptisch over wat hem dan zou helpen. Organisatie A heeft uitgelegd dat er een nieuwe perspectiefplan gemaakt moet worden (wordt deze week direct in gang gezet), waarin beide ouders hun zorgen en behoeften kunnen opschrijven. Dit is belangrijk, zodat er passende hulp kan worden gevonden. Wat voor hulp dat zou worden is nog onduidelijk en geheel afhankelijk van behoeftes van ouders.

Brief aan ouders opgesteld door verweersters tbv gesprek met organisatie A op 18-06-2020:

Wij maken ons ernstige zorgen over de ontwikkeling van zoon X.

(...)

We realiseren ons dat de scheiding nog vers is en dingen tijd nodig hebben om te kunnen verwerken, zowel bij zoon X als bij ouders. Ouders doen hun best om in het belang van zoon X uit het conflict te blijven, maar in de praktijk is dat toch nog erg lastig. Dit maakt dat zoon X zijn loyaliteit naar beide ouders toe in het geding komt en het 'emmertje' nog sneller vol is. Situaties escaleren zowel bij vader als bij moeder. In enkele gevallen reageert vader als reflex op zoon X zijn gedrag, fysiek terug. Hier was in het verleden al eens sprake van en er zijn signalen dat dit ook nu gebeurt (in de vorm van duwen en slaan). Dit is niet het goede voorbeeld voor zoon X en versterkt zijn gedrag. We maken ons niet alleen zorgen om zijn individuele ontwikkeling, maar ook over de relatie tussen zoon X en zijn vader en de relatie tussen zoon X en zijn moeder.

De situatie tussen ouders is op dit moment gespannen. De communicatie verloopt stroef en ouders zitten wat betreft de opvoeding onvoldoende op 1 lijn. Ouders hebben verschillende ideeën over de praktische invulling van de dagelijkse gang van zaken (denk aan regels en grenzen), maar ook over wat zoon X nodig heeft qua benadering (bijv. tijdens zijn driftbuien). Hierdoor zit zoon X helemaal klem. De huidige situatie is niet gezond voor hem. Wij denken dat zijn ontwikkeling bedreigd wordt en we weten dat kinderen in soortgelijke situaties een grotere kans hebben op het ontwikkelen van psychopathologie (depressie, angststoornissen en problemen in het aangaan van relaties) en gevoelig zijn voor verslaving. Wij zien kinderen in soortgelijke situaties, die niet meer thuis kunnen wonen en intensieve zorg nodig hebben in een instelling. Omdat het gedrag van zoon X al lange tijd zorgelijk is en we juist dit willen

voorkomen, is het belangrijk dat er nú intensieve hulpverlening komt.

Vader heeft eerder aangegeven geen behoefte te hebben aan intensieve hulpverlening en het is begrijpelijk waar deze weerstand vandaan komt (eigen verleden, nog verwerken van scheiding), maar voor het welzijn van zoon X en ook ten gunste van de relatie tussen zoon X en zijn ouders, is dit wel wenselijk.

Wij verzoeken jullie met klem onze adviezen voor intensieve hulpverlening op te volgen. Jullie zijn en blijven samen ouders van zoon X en maken allebei onderdeel uit van de driehoek (vader, moeder, zoon X). Het is essentieel dat jullie met elkaar in gesprek blijven, 'op wat voor manier', daar kunnen we vandaag samen naar kijken.

(...)

26-05-2020, Zoom gesprek met verweersters en beide ouders. (...), waarin wij onze zorgen hebben benoemd.

(...)

Afgesproken dit terug te koppelen naar organisatie A en van daaruit verder te kijken.'

13. Klager reageerde bij e-mail van 31 augustus 2020 op het dossier met als bijlage een document van 3,5 pagina's A4 met opmerkingen over de inhoud van het dossier. Hij verzocht verweersters om het dossier aan te passen en zijn opmerkingen toe te voegen.

14. Verweersters pasten het dossier vervolgens op een aantal punten aan. Zij verwijderden onder meer de 'Brief aan ouders' die in het gesprek op 18 juni 2020 was voorgelezen en zij voegden tekst toe. Het aangepaste dossier (datum 10 september 2020) stuurden zij op 10 september 2020 naar de ouders. Aan het aangepaste dossier voegden verweersters onder meer het volgende toe:

'Op 27-08-2020 hebben beide ouders het dossier per mail ontvangen.

Vader reageert op 31-08-2020 per mail en geeft input betreffende gewenste aanpassingen en vragen. Deze zijn in het dossier verwerkt en geduid met 'Rectificatie vader'.

(...)

31-08-2020 Mail van vader aan verweersters

(...)

Mijn schrik was groot bij het lezen van het dossier. Ik ben onaangenaam verrast, gechoqueerd soms, verdrietig ook. Deels over wat er in staat en deels over wat er niet in staat maar wel in had moeten staan! In boosheid heb ik geen zin.

In de bijlage vinden jullie mijn input betreffende gewenste aanpassing, daarnaast vragen ook.

Met het huidige dossier ga ik niet akkoord. Graag ontvang ik (...) een aangepast dossier.

(...)

18-06-2020

(...)

Toevoeging: omdat verweerster 1 niet bij het gesprek aanwezig kan zijn, hebben zij en verweerster 2 samen een document opgesteld, om voor te lezen aan ouders. In het document staan onze zorgen beschreven. Het doel van het document is ouders te motiveren aanvullende hulpverlening te accepteren.

Vader is het niet (geheel) eens met de inhoud van het document. Zodoende dat deze uit het dossier is verwijderd.'

15. Moeder reageerde op 10 september 2020 telefonisch op het aangepaste dossier en op 29 september 2020 in een e-mail. Verweersters pasten het dossier vervolgens wederom op een enkel punt aan. Zo voegden zij een aantal rectificaties van moeder toe. Deze versie van het dossier (datum 6 oktober 2020) stuurden verweersters wederom naar de ouders.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweersters in strijd hebben gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht is dat verweersters aan klager vooraf geen inzage hebben gegeven in een voor te lezen eindadvies (brief/document/rapportage) in het bijzijn van de opdrachtgever.
2. De tweede klacht is dat verweersters de informatie in dit eindadvies hebben gerapporteerd in het bijzijn van de opdrachtgever zonder toestemming van de ouders.
3. De derde en vierde klacht is dat verweersters in dit document informatie hebben opgenomen over het fysieke gedrag van klager zonder hierbij te vermelden dat zij deze informatie niet uit eigen waarneming of onderzoek hebben verkregen, en de bron hiervan niet hebben vermeld.
4. De vijfde klacht is dat veronderstelde feiten en meningen vaak niet zijn onderbouwd in het dossier.
5. De zesde klacht is dat hij niets terugvindt over de contacten tussen de externe opdrachtgever, organisatie A, en verweersters in het dossier.
6. De zevende klacht is dat de kwaliteit van het dossier van klagers zoon niet goed is en niet volledig waar dat wel mag worden verwacht.

4. Het standpunt van verweersters

Verweersters brengen in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Verweersters betreuren het dat klager kennelijk zo teleurgesteld is in hun wijze van verslaglegging. Zij hadden dit graag anders gezien. In het geval van zoon X was sprake van een complexe gezinssituatie.
2. Al eerder, in april 2017, hadden de ouders zoon X aangemeld voor een individueel traject omdat zoon X moeite had om zijn emoties onder controle te houden. Dit had te maken met recente gebeurtenissen op school. Verweerster 1 heeft toen een kort coachingstraject doorlopen met het gezin. In juni 2018 is op verzoek van de ouders een intelligentieonderzoek gedaan bij zoon X.

3. In september 2019 heeft moeder opnieuw contact gezocht met verweerster 1. Zij deelde mee dat het vanwege het verbreken van de relatie met klager niet goed ging met zoon X met enorme fysieke driftbuiten als gevolg. Verweerster 1 heeft op 10 september 2019 met zoon X thuis gesproken. Verweerster 1 heeft daarna de casus anoniem ingebracht bij Veilig Thuis. Veilig Thuis heeft geadviseerd om passende hulpverlening in gang te zetten via organisatie A.

4. In overeenstemming met de ouders is gestart met een interventie bij zoon X die is gericht op kinderen met externaliserende gedragsproblemen (Alles Kidzzz).

5. In de evaluatie op 4 februari 2020 is afgesproken dat de ouders verdere ondersteuning kregen in de begeleiding van zoon X in de thuissituatie. Verweersters hebben vanaf dat moment de ouderondersteuning gezamenlijk opgepakt.

6. Daarna zijn de situaties steeds vaker geëscaleerd. Zoon X had heftige en langdurige driftbuien en was ook fysiek agressief. Er waren meerdere adviesgesprekken met moeder (in het kader van de opvoedondersteuning). Klager werd ook voor deze gesprekken uitgenodigd maar hij deelde mee geen grote zorgen te hebben en geen behoefte te hebben aan een afspraak.

7. Bij verweersters zijn vervolgens zorgen ontstaan over zoon X wat betreft zijn sociaal-emotionele ontwikkeling en de relatie met zijn ouders. Beiden hebben moeite met het adequaat afstemmen op het heftige gedrag van zoon X waardoor de spanningen hoog konden aflopen en escalaties plaatsvonden. Daarbij waren de ouders onmachtig in de aanpak. De moeizame communicatie tussen de ouders maakte het lastig om de opvoeding op constructieve wijze af te stemmen. Verweersters vroegen zich af of zij de juiste ondersteuning konden bieden aan het gezin. Na overleg met de ouders hebben zij contact opgenomen met organisatie A met het verzoek om mee te denken over beter passende (specialistische) hulpverlening.

8. Voordat organisatie A een terugkoppeling hierop kon geven, nam moeder op 8 juni 2020 contact op met verweersters en organisatie A vanwege een escalatie in het daaraan voorafgaande weekeinde. Zoon X had verschillende driftbuiten gehad waarbij hij fysiek was geworden en een mes had gepakt. Haar zorgen over de veiligheid van zoon X en zijn omgeving waren toegenomen.

9. Vanwege de toenemende zorgen is besloten tot een gesprek op korte termijn. Dit vond plaats in de praktijk van verweersters in het filiaal in de gemeente X op 18 juni 2020. Ter voorbereiding hebben verweersters op 9 juni 2020 telefonisch advies ingewonnen bij Veilig Thuis. Doel van dit anonieme consult was om advies te krijgen over de eigen handelwijze.

10. Verweerster 1 kon niet aanwezig zijn bij het gesprek. Verweersters hebben daarom de afspraak zorgvuldig voorbereid in de vorm van aantekeningen (hierna Gespreksvoorbereiding). De Gespreksvoorbereiding is in het dossier opgenomen. De inhoud was gebaseerd op informatie die verweersters gedurende het traject hadden verkregen van moeder, zoon X, de school en klager. Verweerster 1 had met verweerster 2 doorgenomen dat de Gespreksvoorbereiding zou worden voorgelezen. Op het moment van de afspraak bleek klager naar het verkeerde filiaal te zijn gegaan. Gezien de afstand tussen de twee filialen heeft hij ermee ingestemd om via FaceTime in te bellen. In het gesprek is geprobeerd om een reactie van de ouders te vragen op de Gespreksvoorbereiding. Klager heeft in het gesprek de vermoedens en zorgen van verweersters niet betwist. Na het gesprek hebben de ouders de specialistische hulpverlening geaccepteerd en is de hulpverlening door

verweersters geëindigd.

11. Verweersters hebben van de behandeling van zoon X een dossier bijgehouden. Hierbij hebben zij korte, niet letterlijke aantekeningen gemaakt van de bijeenkomsten en gesprekken met alle betrokkenen. Verweersters hanteren het beleid om in het dossier alleen het noodzakelijke op te nemen. Verweersters gaan bovendien voorzichtig om met de mededelingen van kinderen en ouders die in een echtscheiding zijn verwickeld om te voorkomen dat privacygevoelige informatie ongewild wordt gedeeld met de andere ouder.

12. Klager heeft op 20 augustus 2020 inzage gevraagd in het dossier. Na verstrekking heeft klager bezwaar gemaakt tegen de inhoud van het dossier, met name over de Gespreksvoorbereiding die op dat moment nog in het dossier zat. Verweersters hebben op verzoek van klager meerdere rectificaties in het dossier opgenomen waarbij zij de bestaande aantekeningen onaangetast hebben gelaten en de opmerkingen van klager hebben toegevoegd onder de kop 'aanvulling/rectificatie van vader'. Verweersters hebben zelf besloten om de Gespreksvoorbereiding te verwijderen. Zij verkeerden in de veronderstelling dat deze aantekeningen ter voorbereiding op het gesprek 'werkaantekeningen' waren en dat zij dus konden worden verwijderd. Inmiddels is het aan verweersters duidelijk dat dit niet juist is en dat de Gespreksvoorbereiding niet had mogen worden verwijderd uit het dossier. Zij bieden klager hun excuses aan voor deze gang van zaken. Na de inbreng van klager heeft ook moeder het dossier ingezien. Haar opmerkingen zijn ook toegevoegd onder de kop 'aanvulling/rectificatie van moeder'.

13. Ten aanzien van de klachten merken verweersters het volgende op.

13.1. Allereerst zijn verweersters van mening dat klager niet ontvankelijk is omdat hij geen belang meer heeft bij de klacht. Verweersters hebben zijn bezwaren tegen de inhoud van het dossier al proberen weg te nemen. Voor verdere aanpassing bestaat geen grond. Het dossier bevat de feitelijke weergaven van wat met betrokkenen is besproken. Dat klager is gekwetst door de inhoud van het dossier, is geen reden voor toewijzing van de klacht, zo stellen verweersters.

13.2. De Gespreksvoorbereiding is alleen opgesteld om het verloop van het gezamenlijk gesprek op 18 juni 2020 voor te bereiden, als een geheugensteuntje. Dit was geen rapportage. De Gespreksvoorbereiding is alleen voorgelezen en niet op papier met organisatie A gedeeld. De verplichtingen in de artikelen 37, 38 en 39 Beroepscode 2017 zien op rapportages. Verweersters vinden transparante communicatie heel belangrijk en de inhoud van de Gespreksvoorbereiding was al bekend bij de ouders. Om deze redenen is deze ook opgenomen in het dossier. Verweersters bieden hun excuses aan voor de onduidelijkheid in het dossier over de status van de Gespreksvoorbereiding. Zij hebben zich onvoldoende gerealiseerd dat dit voor klager wellicht confronterend en kwetsend kon zijn.

13.3. De belangen van de cliënt, in dit geval zoon X, staan bij verweersters voorop bij elke behandeling. Bij verweersters was het vermoeden ontstaan van een onveilige thuissituatie en daarmee gepaard gaande ernstige zorgen over de ontwikkeling van zoon X. Dit is ook vastgelegd in het dossier. Uiteindelijk is het vermoeden uitgesproken dat de behandeling door verweersters moest worden gestaakt in het belang van zoon X. Het was noodzakelijk om de behandeling via organisatie A te laten escaleren om zoon X de best mogelijke en passende zorg te bieden. In dit geval bestonden duidelijke aanwijzingen voor gebeurtenissen in de thuissituatie die niet in het belang waren van zoon X.

13.4. Verweersters lichten dit als volgt toe. Al sinds de aanmelding van zoon X in 2017 bestonden zorgen over het agressieve gedrag en de emotieregulatie van zoon X, en werd handelingsverlegenheid bij de ouders gezien. Klager schrijft hierover in zijn e-mail van 31 augustus 2020 dat hij 'In gesprekken met verweersters heeft verteld dat hij een paar jaar terug het standbeen van zoon X onderuit heeft getrapt toen hij hem, tijdens een zeer agressieve driftbui, onverwacht probeerde te schoppen. Zoon X is toen heel hard op zijn hoofd gevallen en had een flinke bult'. Ook schrijft hij 'er is wel sprake geweest van een geringe duw bij de tweede driftbui op vrijdag'. Behalve deze door klager zelf geschetste situaties zijn uit de gesprekken met zoon X en moeder signalen naar voren gekomen dat er vaker sprake is (geweest) van fysieke en verbale escalaties, waarbij klager vanuit onmacht op het agressieve gedrag van zijn zoon heeft gereageerd.

13.5. Verweersters hebben ter bescherming van zoon X en moeder en voor de onderlinge relaties besloten om de letterlijke inhoud van de uitspraken niet te delen met het College van Toezicht. Zij hebben echter nooit het vermoeden gehad dat sprake was van kindermishandeling. Dat is ook de reden dat zij geen melding hebben gedaan bij Veilig Thuis. Wel hebben verweersters de onmacht en handelingsverlegenheid van klager en moeder als zorgelijk beoordeeld. Mede hierom hebben zij geadviseerd om specialistische ondersteuning in te zetten. Toen in meerdere gesprekken bleek dat klager hier geen behoefte aan had en de noodzaak hiervan niet leek in te zien, hebben verweersters de casus anoniem voorgelegd aan Veilig Thuis en advies ingewonnen over hun eigen handelen. Dit om de juiste vervolgstappen te nemen. Vervolgens is op 18 juni 2020 het gesprek geweest met organisatie A.

13.6. Wat betreft het bijhouden van het dossier, merken verweersters het volgende op. Het dossier voldoet aan de voorschriften van artikel 31 van de Beroepscode 2017. In de versie van het dossier die naar klager is gestuurd, hebben verweersters voor verzending enkele aantekeningen 'afgeschermd'. Dit hebben zij gedaan ter bescherming van zoon X en de relatie tussen zoon X met klager en moeder. Verweersters hebben daarbij gebruik gemaakt van de ruimte die de Beroepscode 2017 geeft. Op grond van artikel 5, tweede lid van de Beroepscode 2017.

In de gezinssituatie van zoon X waren de verhoudingen ernstig verstoord. Er waren duidelijke signalen dat sprake was van een mogelijk onveilige thuissituatie. Met name vanwege de gedragsproblemen die zoon X liet zien maar ook vanwege de signalen die naar voren kwamen in de gesprekken over het handelen van klager, die werden gezien als een uiting van onmacht in het helpen van zijn zoon. In de ogen van verweersters zou het delen van alle informatie op dit punt de thuissituatie alleen maar ernstiger verstoren. Verweersters waren bang dat het zou escaleren. Dit zou kunnen leiden tot onbegrip of woede bij klager maar het zou ook de relatie tussen klager en zoon X en moeder niet ten goede komen. Tevens is het de ervaring van verweersters met de ouders dat zij de neiging hebben om veel van hun zorgen en frustraties te bespreken met zoon X. Dit kan leiden tot een spanningsopbouw en een loyaliteitsconflict wat weer van invloed is op zijn gedrag. Om te voorkomen dat dit ook zou gebeuren over uitspraken van zoon X en ter voorkoming van escalatie, hebben verweerder na een zorgvuldige afweging besloten om enkele passages uit het dossier 'af te schermen' en niet aan de ouders te verstrekken. Het lezen van dergelijke uitspraken op papier is op zichzelf confronterend. Bovendien is de praktijk van verweersters een veilige plek voor zowel ouders als kinderen om hun zorgen te uiten. Verweersters gaan ook uiterst zorgvuldig om met dergelijke vertrouwelijke informatie.

Om die afweging te maken, hebben verweersters eerst de feiten helder gemaakt en zich afgevraagd wat de mogelijke gevolgen zouden zijn van het verstrekken van bepaalde informatie. Vervolgens hebben verweersters een afweging gemaakt van de belangen van alle leden van het gezin. Voorts

hebben zij uitvoerig overlegd met elkaar en met collega's.

Verweersters zijn van mening dat zij hiermee zorgvuldig hebben gehandeld. Er is geen informatie achtergehouden, de zorgen zijn besproken en alleen specifieke uitspraken die confronterend en escalerend zouden kunnen werken, zijn niet verstrekt.

13.7. Verweersters betreuren het als vader de genoemde 'signalen' als beschuldigend heeft ervaren. Het is nooit de bedoeling geweest om dit als feiten te zien. Verweersters wilden wel hun zorgen uitspreken over de signalen die naar voren kwamen uit de gesprekken met zoon X en moeder. Verweersters wilden op 18 juni 2020 in gesprek gaan over hun zorgen. Misschien is dit toen onvoldoende tot zijn recht gekomen. Verweersters hebben naar aanleiding van de klacht ingezien dat zij nog helderder kunnen communiceren met de ouder die inzage vraagt in het dossier van zijn kind, met name als niet het gehele dossier wordt gedeeld.

13.8. Wat betreft de klacht dat feiten en meningen onvoldoende zijn onderbouwd in het dossier, merken verweersters op dat deze indruk mogelijk wordt gewekt doordat uitspraken in het dossier zijn afgeschermd. Verder zijn de feiten en meningen voldoende onderbouwd. Als gegevens van een ander zijn opgenomen, staat de bron vermeld. Verweersters hebben wél geconstateerd dat zij in hun dossiers wellicht een duidelijker onderscheid moeten maken tussen feiten en meningen. Verweersters zijn bezig hun beleid op dit punt aan te passen en zij stellen hiervoor uniforme richtlijnen op voor de behandelaars in de praktijk.

13.9. Wat betreft de klacht dat in het dossier niets is terug te vinden over de contacten tussen organisatie A en verweersters, merken verweersters op dat dit onjuist is. Van verschillende gesprekken is een kort verslag/korte samenvatting gemaakt die is terug te vinden in het dossier (4 februari 2020, 26 mei 2020, 18 juni 2020). De ouders hebben bij aanvang van de behandeling toestemming gegeven om met organisatie A te overleggen en informatie te delen.

13.10. Wat betreft de klacht dat de kwaliteit van het dossier in het algemeen niet goed is en niet volledig, merken verweersters op dat het dossier van zoon X voldoet aan de Beroepscode 2017. Het bevat alle informatie die noodzakelijk is voor de kwaliteit en continuïteit van de professionele relatie. Verweersters hebben door de klacht wél hun beleid voor dossiervorming heroverwogen. In de toekomst zullen zij hun dossiers op bepaalde onderdelen verder verduidelijken.

5. Reactie klager

In reactie op het verweerschrift en de aanvullende informatie die verweersters verstrekten op 2 februari 2021, deelde klager samengevat nog het volgende mee.

1. Verweersters spreken in hun verweer van een 'Gespreksvoorbereiding'. Echter, het was voor de ouders, organisatie A en verweersters vooraf duidelijk dat tijdens het afsluitende gesprek op 18 juni 2020 verweersters hun eindverslag zouden presenteren. Uit de tekst van de Gespreksvoorbereiding blijkt dat het hier wel degelijk ging om een eindadvies of eindrapportage. Hij acht het ongeloofwaardig en zeer ongepast dat verweersters de tekst 'een geheugensteuntje' noemen.

2. Anders dan verweersters stellen, heeft hij wel degelijk het een en ander betwist in het gesprek op 18 juni 2018. Zijn bezwaren hebben verweersters echter niet opgenomen in het dossier. Dit is een van de redenen geweest om de onderhavige klacht in te dienen.

3. Anders dan verweersters stellen, hebben zij niet al het noodzakelijke opgenomen in het dossier van zijn zoon. Verweersters hebben zijn rectificaties op het dossier slechts gedeeltelijk verwerkt. De Gespreksvoorbereiding is verwijderd en verweersters doen min of meer of dit document niet heeft bestaan en is voorgelezen.

4. Anders dan verweersters stellen, was de inhoud van de Gespreksvoorbereiding niet tevoren bekend bij de ouders. De ouders wisten alleen dat verweersters van mening waren dat andere professionele begeleiding nodig was voor hun zoon. De werkelijke inhoud was, in ieder geval bij klager, onbekend.

5. Wat betreft het gedrag van klager richting zijn zoon zoals door verweersters geschetst in de Gespreksvoorbereiding, merkt hij het volgende op. De eerste situatie is van jaren geleden. Klager heeft hierover in alle eerlijkheid verteld in een eerder gesprek met verweersters. Verbaal agressief is klager nooit geweest; wel af en toe boos. Tijdens het gehele traject met verweersters zijn vrijwel geen gesprekken gevoerd met klager en zoon X. Met moeder daarentegen is wel veel gesproken. Verweersters hebben klager nooit om een reactie gevraagd over deze verdachtmakingen. Verweersters hebben zich nooit afgevraagd of moeder wellicht een belang had bij het diskwalificeren van klager. Klager mist de eigen waarneming of onderzoek.

6. Verweersters vermelden in hun verweer dat bepaalde niet-verifieerbare teksten in het dossier staan. Daarbij wordt nogmaals de suggestie gewekt dat klager onbehoorlijk zou zijn geweest. Klager ervaart deze uitspraken als laster. Klager neemt verweersters niet kwalijk dat zij niet alles hebben gedeeld in het dossier. Echter, als amper met de andere ouder is gesproken en geen wederhoor is toegepast en toch vergaande conclusies uitspreekt en opschrijft, is dit zeer kwalijk, niet professioneel en schadelijk voor klager en zoon X. En uiteindelijk ook voor moeder. Klager wil weten of de uitspraken zijn terug te geleiden tot moeder en/of derden. Zo te lezen, komt alle informatie van moeder.

6. De hoorzitting

1. Klager brengt in de hoorzitting van 3 maart 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Tijdens de hulpverlening van verweersters hebben de ouders ook zelf steeds contact onderhouden met organisatie A. Zij waren het erover eens dat naar een einde moest worden gewerkt en iets anders moest worden gedaan.

1.2. Het was hem duidelijk dat het gesprek op 18 juni 2020 inhoudelijk een afsluitend gesprek zou worden waarin misschien nog wat vragen van de ouders aan de orde zouden komen. Klager betreurt het dat hij de notitie die verweester 2 heeft voorgelezen op 18 juni 2010, niet eerder had gekregen.

1.3. In de eerste versie van het dossier die hij ontving, ontbrak enorm veel informatie, zoals data. De kritiek die hij heeft geuit in de bijeenkomst op 18 juni 2020 was amper verwoord. Zijn verweer dat hij niet fysiek was geweest richting zijn zoon, stond er niet in. Hij had geweigerd om verweersters een afsluitende brief te laten opstellen omdat hij van een derde had vernomen dat hij dan toestemming zou geven voor inzage in het dossier. Hij had dit dus geweigerd omdat hij het met gedeeltes van het dossier niet eens was. Toen hij het dossier van verweersters ontving in augustus 2020, schrok hij van de inhoud. Klager wil niet te boek staan als iemand die slaat of fysiek bezig is.

1.4. Op de vraag van het College wat klager bedoelt met zijn klacht dat ‘veronderstelde feiten en meningen vaak niet zijn onderbouwd in het dossier’, antwoordt klager dat in de notitie grote woorden worden gebruikt als ‘psychopathologie, angststoornissen, gevoelig voor verslaving’. Als dit wordt gedaan, moet dit worden onderbouwd. Hetzelfde geldt voor woorden als ‘fysiek terugreageren’. Dit moet worden gespecificeerd, zeker als het ten koste van hem gaat in aanwezigheid van de opdrachtgever, organisatie A.

1.5. In de periode van de hulpverlening van verweersters had zijn zoon een grote en een kleine driftbui gehad. Klager dacht bij één van deze buien dat het misschien zou helpen als hij zich zou laten slaan. Dit was niet zo. Hij heeft toen zijn zoon een duw gegeven en is weggelopen omdat zijn kleding kapot werd getrokken. Het was niet meer dan een duw. Hij heeft dit ook zelf verteld aan verweersters en organisatie A.

1.6. Klager begrijpt dat verweersters hun best hebben gedaan. Hij heeft waardering voor de praktijk van verweersters.

2. Verweersters brengen in de hoorzitting van 3 maart 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. In het najaar van 2019 had organisatie A een uitgebreid perspectiefplan opgesteld met heldere doelen. Dit was samen met de ouders gebeurd. Verweersters kregen het perspectiefplan van organisatie A. Als een uitgebreid perspectiefplan beschikbaar is, wordt dit als behandelplan gebruikt. Normaal gesproken wordt een apart behandelplan opgesteld bij een verwijzing van organisatie A of de huisarts als er nog geen doelen zijn geformuleerd. In dit dossier was geen apart behandelplan opgesteld. Het perspectiefplan was het startpunt van de behandeling geweest.

2.2. Verweersters zagen het gesprek op 18 juni 2020 niet direct als een afsluitend gesprek. Het gesprek was bedoeld om de vervolgstappen te bespreken. De situatie met zoon X was complex en er was intensievere hulpverlening nodig die zij niet konden bieden. Toen klager op 9 juni 2020 mailde of er al een plan was voor de hulp aan zijn zoon, was er geen plan met een voorstel voor hulp. Het was juist de bedoeling om hierover op 18 juni 2020 met organisatie A en de ouders te overleggen. Daarom antwoordde verweerster op 9 juni 2020 dat nog geen voorstel voor een plan kon worden gegeven.

2.3. Normaal gesproken wordt een afsluitende brief geschreven met het verloop van de behandeling aan de huisarts of organisatie A. Dit is hier niet gebeurd. Medewerkers van organisatie A waren aanwezig bij het gesprek op 18 juni 2020. Verweersters gingen ervan uit dat zij aantekeningen of een verslag hadden gemaakt. Enige weken na het gesprek ontvingen verweersters bericht van organisatie A dat het dossier zou worden gesloten. Organisatie A heeft niet verzocht om een eindrapportage. Klager heeft het dossier een paar maanden later opgevraagd. Dit was nog nooit eerder gebeurd in hun praktijk. Na de toezending van het dossier stelden verweersters aan de ouders voor om een afsluitende brief op te stellen. Moeder stond hier voor open. Klager niet.

2.4. Het duwen en slaan van klager dat wordt genoemd, zagen verweersters als pedagogische onmacht en niet als kindermishandeling. Zij benoemden dit wel in het gesprek op 18 juni 2020 omdat zij de ouders wilden motiveren om andere hulpverlening te zoeken.

2.5. Het is mogelijk dat de contacten met ouders ook in e-mails staan die het College van Toezicht niet onder ogen heeft gekregen. Alle belangrijke informatie is in het dossier geplakt. Maar de praktijk van verweersters heeft geen systeem waarbij e-mails automatisch in het dossier worden opgeslagen. Belangrijke e-mails worden in het dossier geplakt onder activiteiten. Van alle andere e-mails, soms zijn het er meer dan 300, kan een uitdraai worden gemaakt.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 31 van de Beroepscode 2017 (Dossiervorming) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. De pedagoog legt in een dossier alle gegevens vast die noodzakelijk zijn voor de kwaliteit en de continuïteit van de professionele relatie en voor het afleggen van verantwoording in het kader van de professionele relatie.

2. In het dossier scheidt de pedagoog feiten van meningen en vermeldt hij de bron indien hij ook gegevens opneemt die van een ander afkomstig zijn. De pedagoog draagt er zorg voor dat de zienswijze van de cliënt en, voor zover relevant, de (verschillende) zienswijzen van de leden van het cliëntsysteem worden opgenomen in het dossier.

(...)

4. De pedagoog legt zijn persoonlijke werkaantekeningen vast buiten het dossier. De pedagoog vernietigt zijn persoonlijke werkaantekeningen meteen nadat zij geen functie meer vervullen ten behoeve van de voorlopige gedachtenvorming en in ieder geval op het moment dat de professionele relatie wordt afgesloten.

5. Indien de pedagoog zijn persoonlijke werkaantekeningen deelt met een ander, verliezen deze gegevens de status van persoonlijke werkaantekeningen. Zij behoren dan tot het dossier en zijn ter inzage, ongeacht waar deze gegevens worden bewaard.’

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Ter inleiding wordt voorts opgemerkt dat de klachten in deze zaak geen betrekking hebben op de kwaliteit van de hulpverlening door verweersters. Ook het oordeel van verweersters dat intensievere hulpverlening nodig was voor zoon X staat niet ter discussie. Klager heeft de hulpverlening van verweersters inhoudelijk als adequaat ervaren.

3. De klachten spitsen zich toe op de kwaliteit van het dossier, en in het bijzonder op de inhoud van een door verweester 2 op 18 juni 2020 voorgelezen notitie die verweersters in het dossier ‘Brief aan ouders’ noemen. Klager noemt deze notitie een eindadvies. Verweersters spreken van een ‘geheugensteuntje’ en een ‘gespreksvoorbereiding’. In het navolgende wordt hier nader op ingegaan.

4.1. De eerste klacht is dat verweersters aan klager vooraf geen inzage hebben gegeven in deze notitie. De tweede klacht is dat verweester 2 de notitie op 18 juni 2020 heeft voorgelezen zonder toestemming van de ouders. Deze twee klachten worden gezamenlijk behandeld vanwege hun onderlinge samenhang.

4.2. Het College acht het aannemelijk dat tot kort voor het gesprek op 18 juni 2020 de notitie nog niet was geschreven. Dit blijkt onder meer uit de e-mail van verweester 2 van 9 juni 2020 dat er op dat moment nog geen voorstel lag voor verdere hulpverlening. Dat was juist wat verweersters wilden bespreken met de ouders en de externe opdrachtgever, zo schrijft verweester 2.

Voldoende is komen vast te staan dat de status van het stuk voor verweersters inderdaad niet meer was dan die van een voorbereidende notitie waarin zij hun advies formuleerden over de verdere hulpverlening aan zoon X. Verweester 2 had dit ook 'uit het hoofd' kunnen verwoorden maar heeft dit niet gedaan. De notitie bevatte inhoudelijk een advies over de verdere hulpverlening maar het College acht het niet uitgesloten dat het gesprek op 18 juni 2020, na bespreking van het advies, tot een andere uitkomst zou hebben kunnen leiden. Het besluit om de notitie tevoren niet te delen met de ouders of de externe opdrachtgever, was gelet op deze status aanvaardbaar.

Gebleken is voorts dat de externe opdrachtgever vanaf het begin van de hulpverlening door verweersters en de ouders op de hoogte is gehouden van wat er speelde tussen de ouders onderling en in de relatie met hun zoon. Het was derhalve niet nodig om voorafgaand aan het voorlezen van de notitie toestemming van de ouders te vragen om dit te doen. De aard van het gesprek -afsluitend in gezamenlijkheid- leende zich hier ook niet voor.

De twee eerste klachten zijn niet gegrond.

5.1. De derde en vierde klacht is dat verweersters in de notitie informatie hebben opgenomen over het fysieke gedrag van klager zonder hierbij te vermelden dat zij deze informatie niet uit eigen waarneming of onderzoek hebben verkregen, en zonder de bron te vermelden. Klager doelt met 'deze informatie' op de opmerkingen dat klager soms 'fysiek terug-reageert' op het driftige gedrag van zoon X, dat hiervan in het verleden ook al eens sprake is geweest en dat er signalen zijn dat dit nu ook gebeurt (in de vorm van duwen en slaan).

5.2. De bron van de informatie over het fysiek handelen van klager is echter gedeeltelijk afkomstig van klager. Hij heeft zelf tegen verweersters verteld over minimaal twee fysieke incidenten met zijn zoon, één in het verleden en één tijdens de hulpverlening. Deze mededelingen rechtvaardigen het besluit van verweersters om het fysieke gedrag van klager te benoemen in de voorbereidende notitie op de wijze zoals dit is gedaan. Het feit dat klager in het gesprek liet weten het deels niet eens te zijn met de inhoud, maakt dit niet anders. Van overige bronnen waarin wordt verklaard over fysiek gedrag van klager richting zijn zoon is het College niet gebleken. Het is weliswaar waarschijnlijk dat hierover iets staat in het door verweersters afgeschermd gedeelte van het dossier, maar het College kan dit niet vaststellen omdat deze informatie niet beschikbaar is. Deze klachten zijn ongegrond.

5.3. Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat het besluit om gedeeltes van het dossier af te schermen op zichzelf niet onredelijk is nu dit is gebeurd ter voorkoming van escalatie en om zoon X niet in een loyaliteitsconflict te brengen. Het beroep dat verweersters doen op artikel 7 van de Beroepscode 2017 ter rechtvaardiging van dit besluit is echter onterecht. Dit artikel ziet op de wilsonbekwame cliënt van 12 jaar of ouder. Hiervan was hier geen sprake.

6. De vijfde klacht is dat veronderstelde feiten en meningen vaak niet zijn onderbouwd in het dossier.

Tijdens de hoorzitting verklaarde klager dat hij hiermee doelt op de strofes in de notitie dat kinderen in situaties als die van zoon X een grotere kans hebben op het ontwikkelen van psychopathologie en gevoelig zijn voor verslaving. Ook deze klacht ziet dus op de inhoud van de voorbereidende notitie. Dit document was echter een voorbereidende notitie met voorlopige conclusies die diende als inbreng voor de besluitvorming over de verdere hulpverlening aan zoon X. Gelet hierop waren verweersters bevoegd om dit soort worst-case-scenario's te benoemen. Na voorlezing op 18 juni 2020 konden de aanwezigen reageren en vragen stellen. Het ontwikkelen van psychopathologie of een verslaving, wordt voorts niet als een vanzelfsprekendheid gepresenteerd. Verweersters gaven alleen aan kinderen in soortgelijke situaties te zien die niet meer thuis kunnen wonen en intensieve zorg nodig hebben in een instelling. Deze klacht is ongegrond.

7. De zesde klacht is dat klager in het dossier niets terugvindt over de contacten tussen de externe opdrachtgever, organisatie A, en verweersters. Deze klacht mist feitelijke grondslag aangezien verweersters in het dossier op diverse plaatsen melding maakten van overleggen waarbij de externe opdrachtgever aanwezig was of zou worden geïnformeerd. Het dossier bevat voorts voldoende informatie over de relatie met de externe opdrachtgever om de continuïteit van de zorg te waarborgen en om hierover verantwoording af te leggen. Deze klacht is niet gegrond.

8.1. De zevende klacht is dat de kwaliteit van het dossier van klagers zoon niet goed is en niet volledig waar dat wel mag worden verwacht.

8.2. Artikel 31, eerste lid van de Beroepscode 2017 ziet op de eisen waaraan het dossier van een pedagoog moet voldoen. Een pedagoog moet in een dossier alle gegevens vastleggen die noodzakelijk zijn voor de kwaliteit en de continuïteit van de professionele relatie en voor het afleggen van verantwoording in het kader van de professionele relatie. Verweersters voldoen met hun dossiervoering niet aan deze bepaling. De afwezigheid van een apart behandelplan valt nog te billijken nu een uitgebreid perspectiefplan aanwezig was bij aanvang van de hulpverlening. Echter, dit geldt niet voor het ontbreken van een verslag over het verloop en de afronding van de behandeling, al dan niet in de vorm van een afsluitende brief. Zeker nu sprake was van een complexe casus waarbij vervolgzorg werd ingezet, was een dergelijk verslag van belang voor de kwaliteit en continuïteit van de verdere hulpverlening. Verweersters hadden dit ook direct moeten doen, en niet een paar maanden later een afsluitende brief aan de ouders moeten aanbieden nadat klager het dossier had opgevraagd.

8.3. Voorts hebben verweersters na het staken van de hulpverlening in elk geval drie versies van hetzelfde dossier gecreëerd. In de eerste versie namen zij de op 18 juni 2020 voorgelezen notitie integraal op. In de tweede en derde versie hadden zij deze verwijderd. Voorts namen zij in de tweede en derde versie rectificaties van klager en moeder op in de tekst. Dit komt rommelig over en bemoeilijkt de leesbaarheid en daarmee de verdere hulpverlening. Uit het dossier blijkt ook niet altijd duidelijk wie rapporteert, verweester 1 of verweester 2.

8.4. In de eerste versie van het dossier namen verweersters de op 18 juni 2020 voorgelezen notitie integraal op. Zoals hiervoor overwogen, hadden zij dit niet hoeven doen. Maar toen dit eenmaal was gebeurd, maakte de notitie vanaf dat moment deel uit van het dossier. Vanaf dat moment konden verweersters de notitie dan ook niet meer verwijderen. De notitie had in latere versies van het dossier moeten blijven staan en klagers zienswijze, de bijlage bij zijn e-mail van 31 augustus 2020, had hieraan moeten worden toegevoegd waarmee deze eveneens deel ging uitmaken van het dossier. Dit is in overeenstemming met artikel 31, tweede lid van de Beroepscode 2017. Door de

notitie wél te verwijderen en in de eerstvolgende versie van het dossier zonder nadere motivering op te nemen dat de notitie was verwijderd omdat klager het niet (geheel) eens was met de inhoud, handelden verweersters onjuist.

8.5. Resumerend is het College van oordeel dat deze klacht gegrond is.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht over verweester 1 is gegrond wat betreft de kwaliteit van het dossier van zoon X. Voor het overige is de klacht ongegrond.

De klacht over verweester 2 is gegrond wat betreft de kwaliteit van het dossier van zoon X. Voor het overige is de klacht ongegrond.

Het College acht het opleggen van een maatregel passend nu de dossiervoering van verweersters niet voldeed aan de vereisten van de Beroepscode 2017.

Het College legt aan verweester 1 en aan verweester 2 de disciplinaire maatregel op van een waarschuwing. Met het opleggen van een waarschuwing wil het College uitdrukken dat er sprake is van een zakelijke terechtwijzing naar aanleiding van een onjuiste handelwijze. De waarschuwing heeft geen gevolgen voor de beroepsuitoefening van verweersters. Het College is van oordeel dat verweersters ondanks hun handelen in deze casus, verantwoord, volgens de professionele standaard van de NVO, hun werkzaamheden kunnen blijven uitoefenen.

Aldus gedaan op 29 april 2021 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris